

BEREGI ÚJSÁG

TÁRSADALMI, VÁRMEGYEI ÉS KÖZGAZDASÁGI ÉRDEKŰ HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Beregszász, Verbőcztér 1.

Laptulajdonos: a szerkesztő.

Felolós szerkesztő:

Bertók Béla.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Kiszágit részére 5 kor. Egyes szám ára 20 f.

Hirdetési díjak:

megállapodás szerint

Az állandó színház ügyében.

(H.) Nem is tudom hirtelen, hány év óta hever nagyobb összeg egybegyűjtve a beregszászi állandó színház javára, anélkül, hogy ujabban csak kevésbé jelentékeny emelkedés is lenne látható rajta. Sokszor megbeszéltem a közönségnek sokszor szemére vetett közöny az, ami ebben a sajnálatos jelenségben visszatükröződik, de semmi kedvem hozzá, hogy erről beszéljek, mert nem akarom önmagunk folytonos ismételtetésével az olvasó közönség asztalára újra, meg újra ugyanazt az ételt felszolgálni.

Ajtatos sopánkodással ugysem vinnék előbbre a dolgot: ennél a hallgatás is többet ér. De ha már az áldozatkészség az egyszeri adakozással, úgy látszik, végképpen kimerült; ha semmi kilátás rá, hogy a közönség legalább évenként egyszer megújítsa csekély adományait, van két eszmém (mily bőség ugye? mikor más esetben egy is olyan nehezen

jön!) amely azt hiszem érdemes lesz rá, hogy többen is hozzászóljanak.

Még állunk az utolsó színházi évad emlékeinek és benyomásainak hatása alatt és így emlékezhetünk is, hogy számos év óta annyi bérléte szinigazgatónak még nem volt, mint mostan Szabadhegyinek. Más társulat nagyobb személyzettel, több költséggel és kevesebb jövedelemmel dolgozott, mint az, amelyik tőlünk az imént távozott, mégis megélt s ha netalán panaszkodott is egy keveset, valljuk be, úgy tett, mint a gazdák, meg ügyvédek szoktak. Én legalább még soha sem láttam olyan ügyvédet, vagy gazdát, aki a legjobb anyagi helyzetben ne siránkozott volna, hogy nem lehet megélni. Annyi bizonyos, hogy az elmúlt színházi szezon deficittel aligha végződött, sőt ha bátrabb akarok lenni, azt is mondhatnám, hogy anyagilag igen jól sikerült. Hogy ez a pártolás a jövőben is valószínű, arra hitet lehet tenni. Miért ne köthetnénk ki tehát, hogy jövőben csak úgy bocsátunk be bármilyen szintársulatot a városunkba,

ha az igazgató kötelezi magát akár egy előre kiszabott összegnek, akár a tiszta jövedelem bizonyos hányadának az állandó színház alapja javára való fizetésére. Még a közönség pártfogása is nagyobb lesz, ha tudja, hogy a szinészet pártolásával az állandó színház felépítésének ügyét is előbbre viszi.

Második észrevételem már egy kis szemrehányást is foglal magában. Tudjuk jól, mert tapasztaltuk, hogy a mi társadalmi érintkezési modorunk mellett legtöbb jövedelmet műkedvelői előadások rendezésével lehet felmutatni. Ezek után azt hinné mindenki, hogy az én kívánságom az: rendezzünk minél több műkedvelői előadást. Nem tagadom, szeretném, ha ez kivihető lenne, de megalkuszom a körülményekkel és belátom, hogy puska nélkül oroszlánt löni, liszt nélküli kenyeret sütni nem lehet. Szemrehányásom most nem is azokat illeti, akik nem rendeznek műkedvelői előadást, hanem azokat, akik rendeznek. Furcsa, de így van, mert azok, akik rendeznek, ezt az idén — mint erről megbizható he-

„BEREGI ÚJSÁG” TÁRCAJA.

Rejtegetem . . .

Rejtegetem, titkolgatom
Legédesebb gondolatom.
Azt, hogy te vagy, te vagy nekem
Egyedüli üdvösségem.

Te vagy az a fényes sugár,
Mely mindenütt előttem jár,
Te vagy az a tündérialom,
Mely beszötte ifjúságom.

Nagy titokba, félve, lopva
Járok egyre a nyomodba
Nehogy mások megsejthessék
S bolond szívem kinevessék.

Mert nevetne mindenki tán
A halovány, jó poétán,
Rajtam, a csepp kis csillagon,
Hogy a napért sóhajtozom.

(Zilab)

László Andor.

A fátum.

Mikor megölte, még csak oda sem tekintett az eltorzuló arcra, a végsőt vonagló királynői termetre, pedig — a felesége volt.

A saját felesége, a kit szeretett, imádozt, bálványozott.

Megölte könyörtelenül.

Annyi lelkiismeretfurdalást sem érzett, mikor megfojtotta, mint a katona, ki ellenséges bajtársát lövi le a csataterén kommandóra, kötelelességérzetből.

Csak mikor már künn járt a szabadban, messze a még nem régen oly boldog fészektől, csak akkor kezdett erőt venni idegein valami saját szerű, tompa fájdalom. Olyanforma érzés, a minőt az ártatlanul elítélt érez a vesztőhelyen.

De a nyári nap által fogva tartott hűvös, esti szellő, mely alig bírta már kivárni az alkonyt s mely most kiszabadulva, csintalanul iramodott neki a szürke, homályos fátyolba burkolódzó tajnak, hogy szeliden álomba ringassa a vén platánokat és az erdei utat szegélyező galagonyabokrokat, részvéttel simogat végig forró homlokán s lassan-lassan elaltatja őt is. Leveszi kalapját s úgy álmodozik.

Terhes képzelete végigálmodja még egyszer az egészet. Látja a bűbajos, gonosz asszonyt, a ki neki mindene volt. Volt. Most már senkije, semmije. Magához emelte a fertőből, mert szerette. Megölte, mert megcsalta. Az övé volt, joga volt hozzá.

Egy-két éve még az egész kis város

rajongott érte. Ő volt az aranyifjúság vezére, a társaság lelke, leányos mamák szemfényé. Szép, bátor és okos. Leányok, asszonyok csak úgy törték magukat utána és mikor ő mégis ahhoz a meghurcolt, eltaszított asszonyhoz szegődött, még haragosai is sajnálták. Hogy is teledkezhetett meg ennyire magáról egy Forgó? A híres pataji Forgó-család utolsó vére? Hogy is bolondulhatott bele ez az okos ember abba az egykori jött-ment, lányaszonyba, a kinek az apja vörös kendőjébe kötött két ollójával, meg egy tucat tüjével vándorolt be, hogy kifoltozza szegény napszamosok, ágról szakadt mesterlegények rongyos kabátját? És ha még jó lélek lett volna! De valóságos boszorkány volt, a ki verni tudott a nézésével, igézni a járásával. Se szeri, se száma, a kiket elbódított, elcsábított. Szinte félték tőle.

Mekkora port vert föl tavaly, hogy egy igazi dzsentri, Biró Ödön feleségül vette. Igaz, hogy hamar el is kergette. Ugy űzte ki házából a hálátlan, gonosz asszonyt, mint az idegen kutyát.

Nem fogta senki pártját, még csak nem is védelmezte senki; mindenki tudta, mi a bűne. S a kacér, rossz asszony maga sem tagadott semmit a hálójába fogott, délceg Forgó-gyerek előtt. Tudott ő mindent róla s mégis, ha hozzásimult az a szépséges boszorkány-asszony, formi kezdett a vére, égni

Sirolin

Ennek az érvényes és a hatékony, megnevezett a köhögést, vándorlást, újul lemondást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mindenki értéktelen utánzatokat is kínál, kérjen mindenki
„Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvos rendelésre a gyógyszerárakban. — Ára Svájcban 4.— korona.

Ilyen értesültem — immár másodizben készülnek megtenni, de még egyszer sem jutott senkinek eszébe, hogy a jövedelmet, vagy annak egy részét az állandó színház alapja javára felajánlják. Szép, szép, mindenesetre jótékony célt szolgál a beregszászi ifjúsági egyesület „saját” pénztára, vagy az izraelita nőegylet is, de talán mégis nekünk lesz igazunk, hogy szini előadás jövedelme nemesebb, szebb jótékonyabb célra mint az állandó színház alapja: nem fordítható.

E sorok írója ígéretet kapott, hogy a legközelebbi műkedvelői szini előadást egyenesen erre a célra rendezik. Ma hire jár az új előadásnak és a színház alapról senki még csak nem is álmodik.

Ma, mikor még előtte vagyunk, kérve kérjük az izraelita nőegyletet és mindenkit, aki mulatságot jótékony célra rendez, adja a jövedelemnek legalább egy részét az állandó színház alap javára Istennek és embernek egyaránt tetsző dolgot cselekszik. Ma, mikor már a közvetlen adakozás, úgy látszik, végképpen megakadt, az eddigi tőke kamataiból és kamatos kamataiból a felépítéshez szükséges összeg össze nem kerül.

Rabsegélyző egyesület.

Szép Géza törvényszéki elnök és Reichenovszky Rezső kir. ügyész felhívást bocsátott ki, melyben a társadalom tagjait egy rabsegélyző egyesület megalakítására szólítja fel. A felhívás mellé gyűjtőívet is mellékeltek, melyet azok irjanak alá, akik egyeztetés után megalkotandó ily egyesületbe lépnek. A gyűjtőívet a törvényszéki elnökhöz február 15-ig kell beküldeni. Az évi tagsági díjat az alakuló közgyűlés állapítja majd meg. Előreláthatólag évi 3—4 korona leendő legfeljebb.

Az egyesület célja: „a börtönökben és fogházakban letartóztatottaknak erkölcsi javítására, szellemi fejlesztésére megengedett módon közremunkálni, azoknak elhagyatott és szükségben levő családtagjairól lehetőleg gondoskodni, a börtönökben és fogházakból kiszabadultak viseletét, életmódját figyelem-

mel kíséreni, irányukban a társadalom idegenkedését és bizalmatlanságát érdemükhöz képest megtörni, a jó viseletű vagyontalanokat becsületes keresetmódhoz juttatni, — szükség esetén őket közvetlenül vagy közvetve segíyezni, szóval odahatni, hogy a büntető ítélet által megjavultnak látszó egyének a társadalomba hasznos tagokként térjenek vissza s a javulás útján meg is tartassanak.”

Sokan, amint a felhívást olvassák, azt gondolják magokban: rabokat segíyezni okatlan dolog. Minek vétkeztek? Ha vétkeztek, minek panaszkodnak?

Nem így áll a dolog. Mert hát bizonyos az, hogy akit elítéltek, csakugyan bűnös is? Ha bűnös, bizonyos az, hogy saját hibájából került bűnbe és nem az életet irányító körülmények végzetes hibája, vagy társainak gonoszsága folytán? Még ha saját hibája döntötte is a veszedelembé, bizonyos az, hogy többé nem lehet belőle becsületes ember? És végül bizonyos az, hogy ha a rabságból kikerült embert sem segítjük, az a kár amit az elhagyatottság szülte elkeseredés okozni fog, kisebb lesz annál a segítségnél, amit a szerencsétlennek nyújtanánk?

Aki vétkezett, viselje következményeit, azt mondogatják. Hiszen viselte, kérem alázatossággal. Arra való a bíróság, hogy ítélkezzék a bűnös felett. Ha elítélte a tanuk és egyéb bizonyítékok figyelembevételével, a nagyközönség ne legyen okosabb és szigorúbb a bíróságnál, ne ítéljen újból.

Ugy is jó dolga van a raboknak, minek sajnálnók? ez is kedvelt beszéd. Ha olyan jó dolguk van szegényeknek, tetszik velük talán cserélni is? Mi ára volna szabadságának, jó hírnevének, ha szabad kérdeznem? Odaadná? Meg lehetne fizetni?

Csak a közönyösség, felületesség hozzá nem értés lehet akadály a tervezett rabsegélyző egyesület megalakulásának, mert hasznossága az emberszeretet, az irgalom, a közbiztonság szempontjából kétségen felüli. Még a súlyos gazdasági viszonyokat sem lehet ellenvetni, mert hiszen az egyesület oly csekély anyagi áldozatot követel, amit senki meg nem érez.

Kivánatos, hogy a társadalomnak minél több tagja lépjen be az alakulandó egyesületbe, mert a kiszabadult rab, ha teljesen elszigetelten áll és semmi segítsége nincs, többszörösen kilopja azt a kis pénzt, ami új jövőjének megalapításához szükséges. Miért ne adnánk neki többet könyörtelenségből kevesebbet, mint amit ő erőszakkal venne el egy-két embertől? Miért ne mentenénk meg néhány embert, aki csak kényszerűségből lopna?

oldott. Most talán nem lenne ily nyugodt a lelkiismerete. Hiszen az a tacsó nem volt, nem lehetett bűnös. Az asszony csábította el. Ingerelte őt a gyerek ártatlansága. Szennyes vadallat lakott abban a szépséges, hófehér testben...

A hűvös szellő valahonnan a távolból darabokra tördelt, zavaros akkordokat lopott fülébe. Valami ismerős nótát húztak a cigányok s a hang vitte, vitte magával, oda a zajba, a vígadók, a kacagók, a boldog emberek közé.

Ugy sirt a hegedű, úgy zokogott a cimbalom:

„Ki tették a holttestet az udvarra,
Hejh! nincs, a ki végig-végig sírassa!”

A mulatozók észre sem vették mikor leült a zöld asztal mellé az álmukból felriasztott, nyirt lombu akácok alá.

Egy részeg német munkásember ült a szomszéd asztalnál. Rongyos volt és sápadt. Nyolc üres üveg ásitozott előtte; most tették elébe a kilencediket. Egész heti keserves munkájának a bérért iszcsa el ma. Merev, bárgyu tekintete beleveszett a sötétségbe, mintha gondolkozni akart volna valamiről. Talán a holnap jutott eszébe. De a fáradt, páras agy megtagadta a szolgálatot. Dühösen csapott a durva asztalra még durvább öklével, csörömpölve gurultak szét az üvegek s mindegyre azt ordította: „Kommt was kommt!”

Mennyi filozófia!

Az új vendég mintegy villámütésre kapta fel fejét, mintha egy csöbör jegeszivert öntöt-

Elsősorban maguaknak használnak. Másodszor pedig legalább kicsiben követjük az irást: fiacskáim szeressétek egymást.

Dr. Kubowich Géza.

VEGYES HIREK.

A „Beregi Ujság” részére szánt kéziratokat, szóbeli tudósításokat, hírdetési megbízásokat és előfizetési pénzeket a református templom udvarban levő szerkesztőségi és kiadóhivatali irodánkba (Verbőci-tér 1 sz.) kérjük küldeni, illetőleg beadni.

Egyszersmind kérjük lapunknak t. olvasóit, hogy az új negyedév beálltára való tekintettel előfizetéseiket megújítani szíveskedjenek. Mindazokat pedig, kik előfizetési díjaikkal hátrálékban vannak, értesítjük, hogy ha a kintlevő előfizetéseket postafordultával be nem küldik, részükre az ezután megjelenő példányokat nem expedíáljuk. A „Beregi Ujság” szerkesztősége és kiadóhivatala.

* **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Láczy Kálmán beregszászi p. ü. s. titkár a beregszászi pénzügyigazgatósághez titkárrá nevezte ki.

* **A szatmári püspök beiktatása.** Mayer Béla szatmári püspök teljesen felépült betegségéből s beiktatását április elejére tervezi.

* **Eljegyzés.** Holczer József, a Beregszászi Központi Takarékpénztár részvénytársaság főkönyvelője f. hó 20 án eljegyezte Sebeők Katinka áll. tanítónőt, Sebeők Antal kassai főtörzsorvos leányát.

* **Esküvő.** Cseh Ernő, munkácsi kir. bírósági albiró f. hó 23-án esküdött örök hűséget Budapest a Kalvintéri ev. ref. templomban Barta Margitnak, Barta Ödön országgyűlési képviselő leányának.

* **Lelkészi kinevezés.** Simsa Andor, huszti gk. segédlelkész a beregszászi gk. egyházba lelkésznek nevezték ki.

* **Új pénzügyi tanácsos.** A király Kenézy Csátár pénzügyi titkár, győri pénzügyigazgató helyettesnek a pénzügyi tanácsosi címet és jelleget adományozta. Az új pénzügyi tanácsos, mint helyettes pénzügyigazgató városunkban is lakott, s az idő alatt gyakran felkereste lapunkat értékes dolgozataival.

tek volna végig rajta. Önkéntelenül ismételt e szavakat és jóleső nyugalom szállta meg lelkét. Érezte hogy ebben az ostoba mondatban van a lét problémájának a kulcsa, melyet hiába keres a bölcs, pedig az állati ösztön minden indukció nélkül is tud róla. A fátum hatalma ez, melyet nem kerülhet ki senki, mely fölöttünk lebeg, mint a felhő, melyből áldásos eső vagy jégvihar fakadhat egyaránt. Nem is ő ölte meg a feleségét, ártatlan a vérértől.

A fátum a gyilkos. A fátum, mely már kezdettől fogva gyilkosnak szánta De hát akkor az a szegény asszony? Erre a gondolatra láthatatlan kéz kezdte fojtogatni. Didergett... hiszen akkor ő is ártatlan. Olyan nak teremtette a fátum, olyanná tette az öröklött vére, vagy tudja Isten mi? Ki ölte hát meg boldogságát. Ki a gyilkos? Ki?... Szegény asszony! Szegény asszony! Ha most kellene megölnie, dehogyan ölné meg!

Egy távolabb eső asztalnál kesergő legények mulattak. Ujra az előbbi nótát húzták a bolondok, mintha arra hallgatna az a rettenetes hatalom, mely kénye-kedve szerint játszik velünk.

És újra sirt a hegedű és zokogott a cimbalom:

„Ki tették a holttestet az udvarra,
Hejh! nincs, a ki végig-végig sírassa!”

A gyilkos csak bámult, bámult bele a semmibe, aztán lehajította lázas fejét a hideg asztalra. És sirt hosszan és sirt keservesen. Cigány, hazudik a nótád!

Alpári Lajos.

az agyveleje, lángolni minden idege. Nem tudott nélküle élni.

Alig bonyolódott le a válópüre, feleségévé tette. Nem sokat törődött a világ lármájával, családja haragjával, átkaival; vak pusztító szenvedély emésztette testét, perzselte lelkét. Érezte fejével is, szívével is, hogy nem méltó hozzá. Tudta, hogy örültség az, a mit tesz s mégis magához kellett emelnie, azt, a kit a másik már eltaszított.

És az a csicsergő, bolondos asszonyka olyan hálás, olyan jó, olyan szent volt. Legalább ő így hitte. Pedig ördög volt, nem szent. Áruzó volt a csókja, komédia szenvedélyes ölelése, tettetés minden mozdulata...

Egyszer csak megint suttogni kezdett a világ. Eleinte halkán, később mind hangosabban. Ő nem hallotta, vagy — ha hallotta — nevetett rajta.

Nem is rágalom, hanem csak örültség foghat rá ily bünt. A Magdolnák nem szoktak újra vétkezni. És mégis... a betemetett posvány megint megnyílt s gyi kos leheltével majdnem megfojtotta a jóságában esztelen embert, ki azt hitte, hogy a mocsár helyén annál fogékonyabb lesz a talaj a jó mának, melyet belé pazarolt.

A régi történet új lelt megint. Meggyalázta őt is, mint a másikat; elpusztította őt is, mint valamennyit. Ugy meggyalázta, hogy nem is lehetett tagadnia gyalázatát. Nem lehetett mentenie sem hűtlenségét.

Indulatának első viharában el akarta gázolni, szét akarta morzsolni büntársát, azt a gyereket is, ki még az iskola porát is alig rázta le magáról. Jó hogy idejekorán kerekelt

* **Megbízás.** Az ugozsavármegyei államépítészeti hivatal vezetésével a kereskedelemügyi miniszter Lárencz Béla, kir. főmérnököt bízta meg. Nevezett főmérnök huzamosabb ideig a beregszászi államépítészeti hivatalnál működött.

* **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Fischer Izsák tótrasszalviciai áll. tanítót a munkácsi áll. el. iskolához helyezte át.

* **Segédlelkészi kinevezés.** Popovics Vladimir, nyiregyházi gk. s. lelkész Bilkere s. lelkésznek nevezetett ki.

* **Egyház és iskolafelátogatás.** A beregi ev. ref. egyházmegye kiküldöttei, Csó Zsigmond em. tanácsbíró, tiszszal kaillelkész és Pap János bulcsui lelkész f. hó 20-án végezték a beregszászi ev. ref. egyházban a szokásos évi egyház és iskolafelátogatást. — A jelzett nap délelőttjén az I. és II. sz. elemi iskolákban, délutánján az áll. főgimnáziumban és polgári leányiskolában tartották meg a félévi hittani vizsgálatot. Este 6 óra kor pedig presbiteri gyűlés volt. A kiküldöttek az egyháznak ugy szellemi mint anyagi ügyeinek vezetésére vonatkozólag a legnagyobb megalégedésüknek adtak kifejezést.

* **Az ügyvédi kamara köréből.** A máramaroszigeti ügyvédi kamara dr. Blaufeld Henrik ügyvédet Alsóverecke székhellyel az ügyvédi kamara lajstromába felvette.

* **Végkielégítés.** Dr. Szabó Dávid, beregszászi kir. törvényszéki jegyző állásáról lemondott. Az igazságügyminiszter e lemondást elfogadta s a lemondott jegyző részére egy évi fizetést végkielégítésképpen utalványozott. — Mint értesülünk, dr. Szabó Gálszéczen nyitott ügyvédi irodát.

* **Matiné.** A beregszászi állami polgári leányiskolában 1906. január 28-án vasárnap d. e 11 órakor matiné tartanak, következő műsorral: 1. „Hunyadi László induló” Erkel Ferencől. Hat képre játszik: Baksay Katalin, Prázai Piroksa, Szilágyi Ilona. 2. Karének. 3. „Marche militaire” Strausztól, játsza: Dudits Magda. 4. Gáthy Margit szavalata. 5. „Magyar ábránd” Ábrányitól, játsza: Balkányi Alice. 6. Részlet a „Kornevillei harangok”-ból, játsza: Stampf Ilona. 7. Huszár Etelka szavalata. 8. Karének. Belépti-díj személyenként 40 fillér.

* **Táncmulatságok.** A beregszászi róm. kath. énekegyetel február hó 4-én az Oroszlán szálló nagytermében jótékony célú táncmulatságot rendez. — A beregszászi gör. kath. egyház éneklő társulata ez idei farsangi mulatságát febr. 18-án fogja megtartani

* **A bilkei bíróválasztásról,** lapunk mult számában közölt terjedelmes tudósítás mindenképp méltán megdöbbenő borzalmas adataihoz kiegészítésképpen közöljük még az alábbiakat. Értesülésünk szerint a már 13 halotton kívül még egy ember halt bele azóta sebeibe. A hivatásának teljesítése közben szerencsétlenül járt csendőrszervező, Mencil József még nem halt meg, de felépüléséhez igen kevés a remény. A halottak hatóságai boncolását dr. Székely K. és dr. Szarka L. törvényszéki orvosok 18-án ejtették meg. A halottakat ugyanaznap el is temették. A nyomban megindított vizsgálat folyamán négy embert letartóztattak, s bekísérték a beregszászi kir. ügyészség fogházába. Ezek: Zékány Dénes, kit a csendőrszervező lelvésének gyanúja terhel, Jozsvics Zélig, Bilínc Gergely és Popovics Vaszily.

* **Elűtötte a vonat.** Folyó hó 19-én Mezőterebes (Sztrabicsó) község határában egy eddig még ismeretlen öreg asszonyt, állítólag a vasuti őrgondatlansága folytán a tehervonat elűtötte. A vizsgálat folyik.

* **Megkerült holttest.** Az ungvári lapok nyomán megirtuk annak idejében, hogy mult év november 2-ról 3-ra virra lóra Sztokovszky Brunó, ungvári ügyvéd, ny. albíró rejtélyes módon eltűnt. A szerencsétlenül járt ügyvéd holttestét f. hó 18-án találták meg az Ung folyónak Pinkóc és Jenke közötti részében a jég közé befagyva. — 19-án beszállították az ungvári közpórház halottas házába, hol 20-án megejtették az orvosrendőri hullaboncolást. — Megállapították, hogy a halált vízbefulladás okozta. Külérőszak nyomai a testen nem voltak találhatóak. — A temetés f. hó 21-én ment végbe.

* **Liceumi előadás.** A főgimnázium E tanári testülete kezdeményezéséből dr. Gyöngyösi László főgimnáziumi tanár január hó 20-án este 8 órakor a József Főherceg Szanatorium javára „Ös költészetünk nyomai” címmel liceumi előadást tartott. A tartalmas előadáson csekély számú ur közönség vett részt. Az előadás tisztja jövedelme 41 kor. 60 fillér volt. Jegyeiket utólag megváltották dr. Székely Kálmán főorvos két koronával és Prácer József fogházfelügyelő egy koronával. A jótékony célú előadás szíves támogatói fogadják ez uton is a tanári testületek legmélyebb köszönetét.

* **Halálravert katona.** A mult vasárnap este bál volt Klasromalján. Odatévedt Juhász Pál, muzsalyi illetőségű munkácsi szolgálati közös közlegény is s ugyan csak forgatja a lányokat. A falu legényei görbe szemmel néztek az idegen bakát s beléköltöttek. A civódásnak verekedés lett a vége, melyben a baka húzta a rövidebbet: annyira összeverték, hogy hétfőn este behalt sebeibe.

* **A „Közérdek” c.** Szekszárdon megjelenő hetilapból olvassuk, hogy az újvárosi kath. olvasóköri és ifjusági egyesület f. hó 28-án működő előadást tart a „Szekszárd Szálló” nagy termében, mely alkalommal színre kerül Zachariásné Kallós Ilona „Titok” c. 3 felvonásos népszínműve. Zachariásné Kallós Ilona, városnáményi állami tanítónő, lapunknak kedvelt munkatársa, kinek nem egy darabja került már színre a budapesti Népszínházban is.

* **Barátságos tolvaj.** Ladányi, munkácsi cipésmester jó vásárt csinált e hó 14-én. Ennek öröme, zsebében 180 koronát tartalmazó tárcájával, — két segédje társaságában bétért az Abbázia c. mulatóhelyre. Nemsokára odatévedt valahonnan Mermelstein Mór (vulgo: Pali) foglalkozás nélküli csavargó s a cipésmesterhez s két segédjéhez csatlakozva, velük barátkozni kezdett. Ladányi meg is kínálta őt pár pohár borral, a mire ez hálából össze vissza ölelte és csókolta. Majd szívélyesen el is búcsuzott s barátságos köszönésekkel és a Ladányi tárcájával távozott. — Ladányi csakhamar észrevette tárcája eltűnését s nyomban jelentést tett. — A csendőrség Pali el is fogta a tárcát a pénzzel együtt visszakerült gazdájához, Pali pedig immár az ügyészség fogházában várja barátságos tettének következményeit.

* **Hangverseny.** A főgimnázium tanulói ifjusága Nyers Károly főgimnáziumi ének- és zenetanár vezetésével február hó 24-én este a főgimnázium tornacsarnokában hangversenyt rendez. A meghívók a műsorral együtt a napokban fognak szétküldetni. A hangverseny jövedelme fele részben a főgimnáziumi zászló és fele részben a főgimnáziumi zene-alap javára lesz fordítva.

* **Tűz.** Tegnapelőtt, 23-án este 1/7 óra tájban a Tvaroska Mihály Bocskai utcai telken tűz ütött ki s mintegy 10 szekér széna és szalma fele elégett. A tűz állítólag gyújtogatás folytán keletkezett.

* **Érdekes jogi eset** foglalkoztatja most a helybeli kir. ügyészséget és törvényszéket. Nemrégiben négy jól bepálinkázott vadászt egy ungvári erdőben megszólitott négy pénzügyőr s kériék a vadászejgyüket. A vadászok az ex-lexre hivatkozva megtagadták a vadászejgy átadását, sőt rövid szóváltás után az egyik bele is lőtt a pénzügyőrök egyikébe. — Vadásztársai szolidaritást vállalva vele, mindenik meglőtt egy-egy pénzügyőrt. A pénzügyőrök egyiké könnyebben másika súlyosabban sérült meg, a vizsgálatnál azonban nem sikerült kideríteni, hogy melyik vadász, melyik pénzügyőrt lőtte meg. Az ügyészség most már gondolkodik rajta, hogy a különböző nemű sérülésekért kit és milyen arányban vonjon felelősségre?

* **Árverés akadályokkal.** E hó 22-én Tarpán a bírósági végrehajtó megkezdte a Gutti Károly és felesége, tarpai lakosok ingatlanait árverelni. Az árverés igen kinosan indult, mert az adósok mindenféleképp, jjesztgették a venni szándékozókot. Vagy öt ingatlan el is adtak nagy nehezen, de a végrehajtó nem folytathatta munkáját, mert az adós férfi azzal fenyegette a közönséget, hogy a ki le meri tenni a bánatpénzt, azt ő lelövi. Minthogy a népség e miatt árverezni nem mert, az árverés abba is maradt.

* **Előfizetési felhívás!** Mindenki olvassa „A POLGÁR” politikai napilapot! Főszerkesztő: dr. Vázsonyi Vilmos országgyűlési képviselő, ki publicisztikai működését kizárólag e lapnak szenteli. „A POLGÁR” megjelenik minden nap reggel, vasárnap és ünnepnap után is, rendkívül bő és gazdag tartalommal. „A POLGÁR” programja a demokrácia, a radikális szabadelvűség, a szociális igazság. Hangja szabad és nyílt. „A POLGÁR” a legolcsóbb, igazi radikális, szókimondó irodalmi színvonalon álló, tartalmas újság. Főszerkesztője dr. Vázsonyi Vilmos köré a publicistika és a szépirodalom jelesei sorakoznak. Cikkeit, tárcáit Vázsonyi Vilmoson kívül ifj. Ábrányi Kornél, Benedek János orsz. képvis., Bródy Sándor, Csergő Hugó (felelős szerkesztő) Kadosa Marcel, Krudi Gyula, Lux Terka, Nagy Endre, Palotai Hugó, Szász Zoltán, Thury Zoltán stb. stb. írják. A tárcarovatban egyébként hazai íróink leg jobb elbeszélései mellett nap-nap után egy-egy kitűnő külföldi novellát talál az olvasó. „A POLGÁR” tartalma élénk és tarka. Hírei és tudósításai megbízhatóak és kimerítőek. A nap teljes krónikáján kívül szórakoztató derűs olvasmányt is bőven ad az újság, humoros cikkei szatirizálják a nap eseményeit és derűs élvezetül szolgálnak az olvasónak. „A POLGÁR” „Szociális ügyek” címen külön gazdag rovatot nyitott a dolgozó kispolgárok ezreinek. E rovatban a kispolgárok kérdései minden istápolásra találnak és szociális fejlődésük érdekében e rovat küzd a toll agitációjával, „A POLGÁR” fölöslegessé teszi minden más lap olvasását, mert benne minden megvan, a mi eseményt a nap krónikája fölvet és minden megvan, a mi az olvasó lelki épülésére és szellemi szórakozására szolgál. Ily gazdag, ily élénk, ily tarka és kimerítő tartalma mellett is A Polgár negyedévre csak 4 korona. Kapható mindenütt, az utcán is és az összes újság-elárúsító helyeken. Egyes példány 2 kr. (4 fill.) „A POLGÁR” külön meglepő kedveskedéssel is szolgál az idén előfizetőinek, a mennyiben karácsonyra gyönyörű kiállítású Naptárral ajándékozza meg őket. „A POLGÁR” naptára 250—300 oldalon, művészi kiállításban számos művészi képpel, legjobb íróink elbeszéléseivel, költeményeivel és karcolataival fog megjelenni. Benne lesz az év története is képből és írásból, azonkívül számos hasznos, oktató orvosi, jogi, stb. tanácsadó cikk úgy hogy e naptár szinte nélkülözhetetlen szükséglet fog betölteni a polgári családokban. „A POLGÁR” naptárát megkapja „A POLGÁR” minden előfizetője. „A POLGÁR” előfizetési ára, melynek ellenében a lapot a hához szállítják: Egész évre 16 korona, félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, Egy hónapra 1 korona 40 fillér. Kiadóhivatal: Budapest, VII. ker., Eötvös utca 37. szám. 1905. november 1-től pedig VI., Nagymező utca 12. sz.

Lapunk felelős szerkesztőjének távollétében e számért Bary Gyula főmunkatárs felelős.

CSENDÉLET.

Római sirok Beregmegyében.

Hát elvégre ezt is idegen embernek kellett felfedezni. Külföldre is elmegyünk egy régi világ romjait tanulmányozni, de a magunkéi mellett hidegen haladunk el. Meg se látjuk; vagy ha igen, csak értéktelen ócskaságot látunk benne. A Lehoczky Beregmegye monographiája című művet átnéztem, de ott nem találtam egy sort sem arról az érdekes régiségről. Egy szó sincs róla. Ennélfogva ezt a munkát teljesnek nem tekinthetem. A Pulszky Ferencz idevágó műveiben sincs említés téve róla. Nincs egyetlenegy magyar régész munkájában sem. Hasztalan kutattam kerestem a Pallas és Athenaeum lexikonjaiban is. Ezért röviden itt adok számot az érdekes felfedezésről mint olyanról, melyről eddig hallgatott az egész tudományos világ.

A Macsolától Geceig terjedő vicinális szekérut két oldalán a gazdag növényes túske és bozót rejtélyes homályában, hosszabb, rövidebb, magasabb, alacsonyabb terméskő rakások vonják magukra a figyelmet szemlélő éber tekintetét. A zöld mohával szépen benőtt halmok azt mutatják, hogy azok emberi kéz fáradságának eredményei és nem ott termettek, hanem réges-régen messze

tájokról hordattak oda. Hogy miféle cél indította összeinket ennek a nagy munkának véghezvitelére, épen erre a kérdésre adott meglepő felelet adja meg a rejtelmes dolognak érdekességét.

Silberstok berlini tudós régész, a ki ezeket a tisztelekre méltó kőhalmokat alaposan tanulmányozta és valósággal felfedezte, azt mondja, erősíti és bizonyítja, hogy eme kőhalmok a római uralom idejében dúló csatákban elesett vitézek sírjai fölé hordattak, tisztán kegyeletből, mint egyszerű, de annál tartósabb, néma és mégis beszédes emlékhalmok, emlékoszlopok. — A hosszú századok dúlásai közben ide járulván IV. Béla alatt a tatárpusztítás is, ezek a magas körök mindig koptak, fogytak, pusztultak s egy frissen hantolt sírdomb magasságára olvadtak le. Van még néhány jókora magasságú halom is, a melyek alatt a fentebbi tudós szerint a vezérek és jelesebb tisztek pomaradványai pihennek.

A kegyelet eme néma jeleinek pusztulásához járult ama ténykörülmeny is, hogy Gecse község ezekből az emlékhalmokból rakatta végig utcáját. Ez ugyan csak gyanu, de a gyanu alaposabb bizonyítja, támogatja és igazolja a falun végig vonuló magyar makadám ut döcögős, rázós volta. A német tudós ugyanis azt állítja, hogy ezekhez a régi kővekhez hasonló kemény termékek a közeli bányákban nem találhatók s nincs az a tengelyvégszeg, a mely ezeknek ellent állhatna. Ennélfogva oda lyukad ki szakszerű alapos tanulmányra valló fejtegetésében, hogy ezek a kőhalmok szolgáltak utcakezelési alapul a gecsei közbirtokosság szekerai alá.

Tudósunk egy további erősségül hozza fel emez emlékjelek régisége mellett azon alapos gyanuját, hogy a kőhalmok eredeti állapotában a felső kővek bizonyosan történeti felirásokkal, bevésésekkel is el voltak látva; de ezeket az idő részint lekoztatta, részint mint legkönnyebben hozzáférhető a régiséget szerető egyének által emlékül elszállítottak, vagy különféle célokra felhasználattak.

Tudós régészünk a halmok tövében ásatást óhajtott eszközölni, de mivel ez veszélyeztette volna a sáros időben járhatatlan ut járhatóságát, a hatóság engedélyét nem nyerhette meg nagy kára a tudományos világnak. Eddig tart a német régész tudományos fejtegetése. Azonban a dolog érdekesebb része csak most következik.

Egy falusi közigazgatási hivatalnok, a kit bizonyosan a németek iránti ellenszenv vezet, talán azért mert ezek Kínában a jobb területeket előlünk már elfoglalták, mikor említettem előtte ezt a fontos felfedezést, mint régészettel tudományosan nem foglalkozó — legfeljebb az ó bort, ó dohányt és az anyósát kedveli — ama vakmerő állítást kockáztatta meg, hogy azok a kőhalmok egy régi főispán uralkodása idejében hordattak volna oda utcsinálás céljából. No de több mint bizonyos, hogy ez az állítás minden alapot nélkülöző koholmány s csak a főispánságnak, ennek az arisztokratikó-deszpotikus intézménynek befektetésére szándékolt önkénytelen elszólás.

Az az igaz, a mit én mondom.

Régész.

KÖZÉRDEK.

Társadalmi bojkott minálunk.

Köztudomású dolog, hogy a Beregvár-megye törvényhatósági bizottságából alakított, u. n. „alkotmányvédő bizottság” a múlt hónap 21-én tartott ülésében egyhangulag és általános helyesléssel kimondta némelyekre a társadalmi bojkottot, sőt ezen határozatát nagy és vastag betűkkel nyomtatott plakátokon is tudomására juttatta a nagyközönségnek, felszólítván azokban mindenkit, ki igaz hazafinak tartja magát, hogy a határozathoz szívvél lélekkel hozzájáruljon és azt ahhoz képest, a mint módjában áll, az arra érdemesekkel szemben kimélet nélkül juttassa kifejezésre.

Mondanunk sem kell, hogy ez a határozat a legnagyobb mértékben politikai vonatkozású volt s így ahhoz érdemileg, — politikával, sajnos, nem foglalkoztatván, — sem akkor nem szólhattunk, sem most nem szólhatunk.

Más szempontból azonban, igenis, van hozzá szavunk. Es szükséges is, hogy felcsejünk azt s kimondjuk nyíltan, hogy milyen furcsa játékot üznek itt minálunk ezzel a társadalmilag fontos kérdéssel.

Kimondták tehát a társadalmi bojkottot... S vajjon mi lett az eredmény? Az, hogy talán már a határozat meghozása napján, de azóta meg különösen a legtöbb ember úgy viselkedik, mintha semmi különös dolog nem történt volna.

Ugy azok, kiknek a szóban forgó társadalmilag bojkottált egyénekkel csak magánösszeállítások vannak, mint ökép azok, kik velők hivatal állásuk folytán, állanak érintkezésben, nemcsak, hogy nem hajtják végre az alkotmányvédő bizottságnak mindenkire kötelező határozatát, sőt a legszívélyesebben bruderezgetnek, azóta is azokkal, kiket pedig közmegegyezés szerint a társadalom megvetésének kellene sújtani.

Akárhányszor láthatjuk, hogy még az igen tisztelt „alkotmányvédő bizottság” némely tagjai is tulleszik magokat a magok által hozott határozaton s minden gond nélkül el-el sétálgatnak, társalognak, talán koccintgatnak, „alsós”-oznak és „viszt”-eznek is akárhány társadalmilag bojkottált alakkal, szívesebben mint bárki mással a kerek világon... Maholnap már annyira leszünk, hogy a ki jól, kedélyesen, társaságban óhajta idejét eltölteni, egyszerűen bojkottáltatni fogja magát!

Nem kell talán bizonyítgatnunk, hogy ez nem jól van így!

Vagy volt szükség az említett határozat meghozatalára, vagy nem.

Ha igen, úgy tartsa kötelességének mindenki, bárkivel álljon is szemben, azt szigorúan, kimélettel nem ismerőleg végrehajtani, ha nem, akkor meg gyűljenek össze ismét azok a jó urak, kik oly nagy lelkesedéssel hozták a határozatot és jelentsék ki nyíltan, hogy: „Tréfáltunk mi a mulkor csak” „Nem kell azt komolyan venni!”

Utasítás a „Határrendőrség”-ről szóló 1903. évi VIII. törvénycikk végrehajtása tárgyában.

Azon egyének, akik erődívenyekről engedély nélkül fotografikus felvételeket, vagy erődívenyekről akár képes levelezőlapokra, akár más módon ábrázolatokat készítenek, igazolás végett a legközelebbi rendőrhatalóság elé kísérendők és ezért, valamint ha ily felvételeket folyóiratok, újságok útján közzétesznek, az 1879. XL. t.-c. 33. §-ába ütköző kihágás miatt a határrendőrség közegei által feljelentendők.

6. §. A szomszéd állam lakói részéről személyek és tárgyak ellen jöhető erőszakos támadás megállítására, különösen pedig katonai védművek, az ország határának megjelölésére szolgáló határjelek, jelzők, katonai vagy polgári hatóság által felállított földmérési jelek megromlásának, megsemmisítésének vagy megváltoztatásának megakadályozása és felmentése.

E pontban nyert megbízás alapján a határrendőrség az ország területi fenhatóságát és az itt lakók személyét külföldiek részéről a határon ért támadások, zaklatások ellen van jogosítva megvédeni. Ebből folyólag kötelessége a határrendőrségnek:

A Magyarország és Románia között s az 1888. XIV. törvénycikkbe foglalt határ-egyezménnyel megállapított határvonalon, valamint Magyarország többi határvonalán a határjelzésre felállított jeleket megőrizni, azoknak teljes épségben való fentartásáról gondoskodni.

Határsértési esetekben a további intézkedések megtétele s a határjelek visszaállítására iránt az illetékes hatóságnak jelentést tenni.

A határon, illetőleg a határszállal lakók személy- és vagyonbiztonágát is a szomszéd állam lakóinak támadásai ellen megvédelmezni.

7. §. Mindazon egyének, akik rendes foglalkozással vagy keresettel nem bírnak, s csavargók, vagy a közbiztonságra veszélyes

egyének benyomását keltik, az ország határának bármely pontján — tehát ott is, ahol utlevélkönyvszer nem áll fenn — feltartóztatandók és ha magukat kellően igazolni nem tudják, vagy a fenti gyanu alaposnak bizonyul, a határról visszautasítandók.

Kiváló gond fordítandó arra, hogy titkos kivándorlási ügynökök a határon át ne jöhessenek és ilyenek kivándorlókat a határon át ne vezethessenek. A határrendőrség a visszautasítást csak az állam rendjére nézve tényleg veszélyes és alaposan gyanus egyénekkel szemben gyakorolja. Azokat, a kik magukat azonnal vagy később igazolni tudják, a határatlépésben ne gátolják.

Az Oroszországból kiutasított nem magyar átválók a szerb majom és medvétáncolatok Magyarország területére be nem bocsáthatók s ahol találtak, kitoloncolandók.

A szomszéd vagy idegen államokból kivándorolt külföldieknek az ország területén vasutal vagy gőzhajón való keresztülutazása csak az esetben engedhető meg a határállomásokon, ha a kivándorlók szabályszerű utlevéllel vannak ellátva és a 10 éven felüli egyének a vasuti- vagy hajójegyek leszámtásával legalább 400 korona, a fiatalabb gyermekek legalább 200 koronával rendelkeznek, vagy az egész szárazföldi és tengeri utra valamely vállalat részéről úgy az ellátás, mint az esetleges ápolás és temetkezési költségek iránt is biztosítva vannak.

8. §. A határon átkelőeknek éber figyelemmel kísérésében álló kötelesség arra is kiterjed, hogy a nyomozott, körözött és elfogatóparancsokkal tartóztatni rendelt egyéneket a határon letartóztassák, oly célból hogy az ország területének elhagyása előtt a büntető igazságszolgáltatás elől ne menekülhessenek.

9. §. Az eltoloncoltatást saját hatósági területén a toloncszabályzat rendelkezéseinek figyelembe vételével a határrendőrség végzi.

10. §. Fegyverek behozatalához és külföldre szállításához belügyminiszeri engedély szükséges és a vámhivatalok is csak belügyminiszer engedély alapján engedhetik meg külföldről küldött, vagy innen oda irányított fegyvereknek a határon való átbocsátását.

11. §. Hadköteles egyének kiszökésének megakadályozása. Hadkötelesek (védkötelesek) alatt az állítási vagy szolgálati kötelezettség alatt álló egyéneket kell érteni. A határrendőrségnek jogában áll a határon igazolásra mindazokat felhívni, akik tudomása szerint vagy kézenfekvő bizonyítékok alapján, mint védköteles egyének kiszökni, vagy ily védkötelesek, kiszökését elősegíteni igyekeznek.

12. §. Nőcsempészet megállítására. A határrendőrségnek különösen fontos erkölcsrendészeti feladata, hogy a határszállal vasut vagy gőzhajó állomásokra megérkező, vagy azon állomásokról elutazó közönséget feltűnés nélkül, a személyes szabadság megóvása és különösen a nők erkölcsi érzületének és jóhírnevének tiszteletben tartása mellett mindig megfigyelje és a nőcsempészetnek minden titkolt és leplezett módját megakadályozza. Különösen éber figyelemmel kell kísérni, hogy a kivándorlás ürügye alatt leánykereskedés ne üzessenek.

Nőcsempészet gyanuja esetén a gyanúsított egyént igazolásra kell felszólítani s a gyanu beigazolása esetén úgy a tetten ért nőcsempészt, (kerítőt), mint a vele kiutazni szándékozó vagy ide megérkezett nőszemélyt a továbbutazásban meg kell akadályozni.

Nőcsempészetért büntetett akár belföldi, akár külföldi egyén büntetéséről nyilvántartást kell vezetni.

A külföldieknek a magyar korona országai területén való lakhatásáról szóló 1903. évi V. törvénycikk 8. szakaszában nyert megbízás alapján a határrendőrség a külföldiekre vonatkozó bejelentéseknek a szállodákban és a magánházakban való ellenőrzését a hatósági területén lévő bordélyházakra és ezenkívül a cselédhelyezést és egyéb foglalkozást közvetítő irodákra terjeszti ki.

13. §. Az államrendőri teendők különös gonddal látandók el a határszállal vasuti és gőzhajózási főbb közlekedési pontokon, mint olyan helyeken, ahol az állam biztonságát és nyugalmát veszélyeztethető elemek leginkább

megfordulnak. Ugyancsak a határszéli összes forgalmi pontokon fokozott figyelem fordítandó a kivándorlás korlátozására, irányítására és lebonyolítására vonatkozó törvényes rendelkezések végrehajtásának ellenőrzésére is

A közbiztonsági szolgálat a személy- és vagyonbiztonság megővésére, nemkülönben az azok ellen elkövetett büntető cselekmények kinyomozására terjed ki.

A közegészségügyi szabályok betartásának ellenőrzése a ragályos emberi és állatbetegségek behurcolásának megelőzésére, illetőleg megakadályozására irányuljon, mely okból az erre vonatkozólag kiadott és érvényben levő rendeletek és nemzetközi megállapodások állandóan szigorúan ellenőrizendők.

14. §. A határrendőrség közegei kötelesek a határon, illetőleg a határszélen levő összes nyilvános helyeken (szállodák, kivándorlási házak, vendéglők, korcsmák, kávéházak, pánkamérések, megszálló helyek, fürdők stb.) minél gyakrabban megfordulni, az ott tartózkodókat figyelemmel kísérni, a gyanúsakat igazolásra felszólítani s a netán ott rejtőzködő veszélyes egyéneket és gyanús (csempészett) tárgyakat felkutatni. E célból korcsmákban, csárdákban és azokban a nyilvános vagy a közönségnek nyitva álló helyi ségekben, melyekben tiltott szerencsejátékok üznek, vagy amelyek büntetéseket rendszerint rejtékhelyekül szolgálnak, kihágás esetében is bírói határozat nélkül bármikor megjelenhet és házkutatást tarthat.

Ez ellenőrzés arra is kiterjedjen, hogy nyilvános helyek a reájuk vonatkozó rendőri rendeleteknek és szabályoknak megfelelőek-e.

15. §. A határrendőrség feladata a határállomásokon az ország azon részein, hol utlevélkötelezettség áll fenn, az utlevelek és uti igazolványok vizsgálatát, a határszéli uti igazolványok kiállítását és a határforgalmi adatok gyűjtését teljesíteni.

A határrendőrség a kivándorlókat ellenőrzi abból a szempontból is, hogy a reájuk nézve kötelezőleg előírt utlevéllel bírnak-e és hogy az utlevélben kijelölt utirányt betartják-e.

(Vége.)

MENDE-MONDAK.

Még maga mondja, hogy nincs bennem elég erkölcsi bátorság?

— Persze, hogy én mondom.

— No. Tegnap is átmentem az utca másik oldalára, hogy ne kelljen köszönnöm egy társadalmilag bojkottált alaknak.

Vármegyei életünk egyik előkelőségéről mondták a minap egy társaságban:

Hive ő a fenének, nem a 67-nek.

Pedig hive, még magánügyeiben is. Epen 67 ember tiltotta le a fizetését.

Egyik iskolai esztendő elején, az ötödik gimnáziumi osztályba felkerült növendékekre, — kik rettenetes lármát csaptak, — ekképen rivalit a terembe belépő oktatójuk:

— Haszontalan, gaz nációk! Azt hiszitek, hogy azért, mert az ember már magáz benneteket, minden szabad!?

NYILTTÉR.*

Igen tiszteit szerkesztő ur!

Kérem becses lapjának „Nyilttér” rovatában alábbi levelemet közzétenni:

1-ör. Ami Szarka Gyula urnak a „Bereg” 1905. évi 46-ik számában közölt azon kijelentését illeti, hogy tőlem társadalmi uton azért nem vehet elégtételt: mert nekem be nem fejezett becsületbeli ügyem volt és van, ami engem elégtételadásra képtelenné tesz:

Hivatkozva Uray Imre, Hunyady Béla, és László Béla nagybirtokos urakra, akik engem Zagonyi Károly nyugalmazott tanár és birtokos ural egyútt képviseltek, a legutóbb szabályszerűleg befejezett becsületbeli ügyben, önvédelemből kénytelen vagyok közzétenni, hogy Szarka Gyula ur fentjelzett állítása, konok és rosszhiszemű rágalom.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Mindaddig amíg Szarka Gyula ur állítását be nem bizonyítja, kénytelen vagyok őt, hitvány, poltron, ostoba, meggondolatlan, rágalmazó, embernek tekinteni és mint ilyen embert, megvetni.

2-ör. Ami pedig Szarka Gyula főmérnök urnak azon nyilvánosan tett kijelentését illeti, hogy ellenem a „Bereg” Ujság-ban közzétett „Felhívás” miatt a bírói megtorlást azért nem veszi igénybe, mert engem beszámíthatatlan embernek tart, azt válaszolom, hogy:

A nagyszülősi kir. járásbíróóság 1903. B. 313. sz. a. ítélete azt teszi kétségtelenné, hogy Szarka Gyula ur már próbélta velem szemben a bírói megtorlást, de mint alaptalanul panaszkodó kiporoztatván, alaptalan vádjával elutasított.

3-ör. Hogy pedig a közzétett „Felhívás”-ban jogom volt birtokos társaimat figyelmeztetni arra, miszerint Szarka Gyula főmérnök ur, aki az ármentesítő társulattól évi 6000 korona fizetést huz, nem szerzett érdemeket arra, hogy az osztályozási munkálataiért 10000 koronában megállapítani kért jutalomdíjjal részére megszavazzák, annak igazolására hivatkozom. az Ármentesítő társulat irattárában 140/1904. Eln. sz. a. feltalálható felszólamlási „panasz”-ra, amelyben szóról-szóra olvasható:

„Szarka főmérnök ur maga beigazolta, hogy fogalma sincs az osztályozásra nézve érvényes társulati kulcsról. Aki kataszteri munkálat után osztályoz Beregvármegyében, azzal én nem tartom érdemesnek vitatkozni, — az szánandó elmebeteg — annak nem az ármentesítő társulat kötelékében van a helye.”

„Szarka ur szavait idézve „a kérdéses területek, a környező terepnel mélyebb fekvésűek” annak: t. i. Szarka Gyula urnak: én Isten világ előtt kénytelen vagyok a szemébe mondani, hogy vagy roszakaratulag valótlanúságot állít, vagy pedig hiányzik a józan gondolkodáshoz szükséges szervezete.”

Hogy pedig fentebb idézett tartalmu panaszom igen alapos volt, annak igazolására hivatkozom Beregvármegye jelenlegi alispánja, a köztisztviselőben álló Dr. Gulácsy István ur által, a fentebb jelzett panasz tárgyában meg hozott 9885/1905. K. i. sz. a. véghatározatra, amely által a Szarka Gyula főmérnök ur munkálata, a józan logika törvényei alapján korrigáltatván, panaszom jogosnak végérvényesen kimondott, a törvény által ítélet-hozatalra feljogosított hatóság által.

Azt, aki oly munkálatért, amit 6000 korona évi díjazás mellett fentebbről módon teljesít, 10000 koronát mer írásban kinyorolni, én jogosan nevezem frakkos kéregetőnek, s amidőn birtokos társaim ugy intézkedtek, hogy a Szarka ur által kért 10000 koronát nem lehetett zsebre vagnia, abból, aki gondolkozni tud, meggyőződhetett, hogy a társulat pénze nem a Csáky szalmája.

Tisztelettel

Naményi Koncz István
kisbirtokos, ügyvéd.

Terményárak.

1906. január hó 24-én.

Ó-Gabonanem	kor.	fil.
Buza	15	20
Rozs	12	—
Árpa	12	50
Zab	12	—
Tengeri	15	20
Repcse	—	—
Köles	—	—

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Régész. Küldheti a leg hamarabb postával 280 kor. 48 fillér.

Gönczy L. Götrágy. Az esetleg feladandó hirdetőseket a jelzett s alánk köszönőleg tudomásul vett körülményvel fogva mindenest e jutányosab árban fogjuk közölneni. Üdv!

Lohoczky Tivadar urnak Munkács Megkaptuk. Fel is használjuk. Ha esetleg nem tudnók eligazodni, a kefényomatot leszünk bátrak elküldeni. Köszönet.

582/1905. v. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírói végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sátoraljai helyi kir. törvszék 14032/1905. számú végzése által Klár és Neuman cég végrehajtató javára Dercsényi Ferenc ellen 150 k. tőkekövetelés és járuléka erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 4000 koronára becsült nyolc lőerejű cséplő és gőzgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a beregszászi kir. járásbíróóság V. 881/4/1905 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagybégányi határban az István tanyán alperesnél leendő eszközzésére 1906. év január hó 27-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett becsáron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttél vagy írásban beadni, vagy szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Beregszászban, 1906. január 8-án.

Schuller József, kir. bir. végrehajtó.

131/1906. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ilosvai kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Orbán Sándor bíró és Komáromy István jegyző bilkei lakosoknak, Bilke község képviselőiben előterjesztett kérelme folytán az önkéntes árverést az 1881. évi XL. t. c. 204. §-a alapján a beregszászi kir. törvényszék az ilosvai kir. járásbíróóság területén levő Bilke községben fekvő a bilkei 826. sz. tkjvben A. I. 4470 hrsz. 385 kor., a 4473. hrsz. 46 kor. 20 fillér, a 4537. hrsz. 84 kor. 70 fillér, a 4643. hrsz. 86 kor. 90 fillér, a 4673. hrsz. 99 kor., a 4681. hrsz. 220 kor., a 4693. hrsz. 231 kor., a 4847. hrsz. 26 kor. 40 fill., az 5105. hrsz. 71 kor. 50 fillér, az 5308. hrsz. 29 kor. 10 fillér, az 5259. hrsz. 33 kor., az 5266. hrsz. 330 kor., az 5301. hrsz. 64 kor. 90 fillér, az 5317. hrsz. 99 kor., az 5338. hrsz. 84 kor. 70 fillér, az 5359. hrsz. 57 kor. 20 fillér, az 5403. hrsz. 255 kor. pót kikiáltási árban kiáltandó ki, a bekebelezett terheknek egészben való fentartásával elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1906. évi február hó 28-ik napjának d. e. 10 órakor Bilke község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron aluleladni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ilosva, 1906. évi január hó 15-én, az ilosvai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.
Rónay György, kir. járásbíró.

Lakás bérlet.

Naményi Koncz István beregszászi ügyvéd tulajdonát képező Hunyady-utca 14. sz. a. ház, melyben van egy szőlőlugasos terasz, előszoba, három lakószoba, konyha, kamara és pincze, a gyümölcsös kert és méhessel együtt 1906. évi ápril. 24-étől bérbeadó.

A feltételeket közli a tulajdonos.

Csödtömegből vett áruk eladása**Gyári áron alul.**

Van szerencsénk a m. t. közönség szíves tudomására juttatni, hogy az összes, üzletünkben található csöd-árve részen beszerzett rőfös és divaticikkeket u. m.: **vásznak, kanavászak, férfi- és női ruha kelmék, ág- és asztaltakarók, férfi- és női ingek, gallér, kézelő, nyakkendő** stb. stb. gyári áron jóval olcsóbban elárusítjuk.

Tisztelettel

Winkler és Friedmann,

4-10

ezelőtt Winkler Mór

Szabott áruk. Csakis készpénz fizetés mellett.

Tüdőbajt.
köhögést, eln. átkálólast, erős
meghűlést nyóvii

**Halápi-féle
Hársta-szörp**

1 egy üvege ára 5 korona
Kapható:
„Apostol-gyógyszerárban”
Brest. Iossef-körút 63 sz.

Van szerencsém a n. é. borfogyasztó közönségnek szíves tudomására adni, hogy pince szüke miatt helybeli kitünő minőségű (az ev. ref. egyház és Réthay Károly ur) **faj ó borait** míg a készlet tart a házhoz elvívendő 64 filléért literenként árusítom.

Tisztelettel:

Holländer Mór,
uradalmi bérlő.

1-3

FOGADÓ Országos vendég-
lős és pincérszak-
közlöny Legelter-
jedtebb és hirdetésekre legalkalmasabb
szaklap. — Szerkesztőség és kiadóti-
vatal: **Budapest, VIII. kerület
Kerepesi-ut 13. szám.**

Könyvnyomda

Könyv- és papirkereskedés.

Engel Jenő Beregszászban.

Ajánlja az 1906. évre szóló **Méhner** féle legszebb és legtartal-
masabb naptárait melyek igen jutányos árban kaphatók.

Ugyanitt igen csinos és olcsó névjegyek, báli- és lakadalmi
meghívók, ügyvédi nyomtatványok, hivatalos okiratok is
megrendelhetők, melyek a leggyorsabban készülnek el.

Az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak Cementgyára Gurahonczon
szállít lassan vagy gyorsan kötő

PORTLAND-CEMENTET,

mely a Magyar Mérnök és Építész Egylet által megszabott normáliákat **70—80 %**-al **felülmúlja.**

Továbbá elad saját **szabadalmazott hornyolt cement-tető-
cserép-gyártó gépeket,** melyekkel **tetőcserép-szükségletét fakeskedők, vállalkozók
gazdálkodók, házilag állíthatják elő.**

**A készítés pár nap alatt megtanulható, a gépek hordozhatók, a
cserepek szabályosak, könnyűek, jól fednek és nagy szilárdságúak.**

„ANGYAL” gyöngyvirág-crém.

Hozzávaló szappan ára 1 korona.

Szeplőt, májfoltot és mindennemű arctiszálansá-
got pár nap alatt eltüntet az„ANGYAL” GYÖNGYVIRÁG-CRÉME a bőrnek fehér, üde
szint kölcsönöz.

Kapható: Reichard Jenő

„Angyal” gyógy-
szertára, Beregszász
(Bocskai utca)„ANGYAL” gyöngyvirág-crém.
Gyöngyvirág hölgypor ára 1 kor.